

Speels en serieus

Ontwerper, interieurdesigner, architect, uitvinder - Lambert Kamps is alles tegelijk. Het CBK in Groningen presenteert een overzichtstentoonstelling van deze Groninger kunstenaar.

Illand Pietersma

Bij de entree van het CBK lopen we meteen tegen een oude auto aan die op de kop ligt en waar roeispanen uitsteken. Ernaast draait een filmpje dat tv-programma *Hart van Nederland* in maart maakte van de tewaterlating van de autoboot in Den Haag. Ook de presentator roeit wat klunzig mee, omdat hij in een hand zijn microfoon vasthoudt. Had Lambert Kamps niet liever gehad dat een serieuzer kunstprogramma als *Opium* een item had gemaakt? „Neuh. Hoeveel kijkers trekt *Opium*? Nu het bij *Hart van Nederland* is geweest, hebben heel veel mensen het gezien. Ik heb er veel reacties op gekregen”, vertelt Kamps. „Het is ook niet zo’n serieus project. Ik wil laten zien dat alles wat wij weggooiden toch nog een bepaalde waarde heeft. Meer is het niet”, zegt hij luchtig.

Kunst, met een serieuze ondertoon, die toch laagdrempelig en liefst met wat humor wordt gebracht. Dat kenmerkt het werk van Kamps. Het begon al met zijn afstudeerproject aan Academie Minerva: een studentenka- mertje met opblaasbare meubels. „Ik had zelf een kleine kamer, en dacht: je gebruikt nooit alles wat er in staat tegelijkertijd. Als je nou overdag je bed zou kunnen laten leeglopen, en ’s nachts je bureau en je stoel, dan creëer je meer leefruimte.” Bij het CBK mogen bezoekers er mee spelen. Het afstudeerwerk kreeg later een vervolg in de *Space maker*, een tent met een interactief dak. De tent gaat alleen omhoog op plekken, waar mensen zijn of lopen. Het deel van de tent dat niet gebruikt wordt, ligt plat op de grond. „Is misschien een idee voor kantoorgebouwen, die in het weekend leeg staan. Heb je mooi wat meer recreatieruimte.”

Hydraulische technieken, het werken met luchtdruk – Kamps draait er zijn hand niet voor om zijn creatieve

gedachten concreet te laten worden. Een computerprogramma voor een digitale klok met grote in- en uitschuivende lichtbuizen is echter nog lastig. Daarvoor een computerdes- kundige inhuren komt niet bij hem op. „Nee, ik geef zo iets niet uit handen. Ik wil zelf weten hoe het werkt en er zelf invloed op uit kunnen oefenen. Ach, het zal wel zo iets zijn als lassen. Dat lijkt moeilijk, maar is zo te leren.”

Sommige objecten zijn – naast mooi vorm- gegeven – puur functioneel, zoals een op- blaasbare *Video folly*, een overkapping van luchtkussens waaronder presentaties kunnen worden gehouden. Een praktisch koffiebarre- tje heeft dan wel weer een paneel met ge- kleurde lampen, die verwisseld kunnen wor- den. „Is leuk voor kinderen. Terwijl ouders koffie drinken en over kunst praten, kun- nen de kinderen met die lampjes spe- len.”

Een vreemde installatie is *War of furniture*. In een arenaatje staan een bank, een kast en een tafeltje. Met een druk op de knop beginnen ze te rijden, en knallen ze soms behoorlijk tegen elkaar op. „Heel veel huiskamers kennen een zelfde soort

indeling: hier de bank, daar de tafel en in de hoek de tv. Ik dacht: als de meubels zichzelf nou eens inrichten, wat krijg je dan? Ik sta er wel mee op interieurbeurzen, waar hoogge- hakte dames dure banken staan uit te zoe- ken. Dan trek je wel de aandacht met ouwe Mamamini-meubels die elkaar stukbotsen. De ene bezoeker begrijpt het wel, de andere niet.”

Zulke opvallende presentaties kunnen nieuwe opdrachten opleveren. Zo nodigde het Designmuseum van Helsinki hem in 2012 uit voor een project over veiligheid. Hij ont- wikkelde een 200 meter lange slang, waar- mee een soort iglo gebouwd kan worden. „De buitenkant heeft de uitstraling van een bouw- sel van zandzakken, de binnenkant is bekleed met dekenstof. Dat geeft het gevoel van bescherming en warmte.”

Wordt Kamps dan toch serieus met deze *Cozy shelter*, die in de huidige tijden van vluchtelingenproblematiek nog steeds actueel is? „Nee, ik pretendeer absoluut niet ‘politiek correcte’ kunst te maken. Dat vind ik vaak zo gemakkelijk. Zolang ik zelf niet een oorlog heb meegemaakt, kan ik er niets over zeggen, vind ik. Ik weet niet hoe het is, wan- neer iemand met een kalasjnikov voor mijn neus staat. En uiteindelijk is deze shelter gewoon ‘lucht’. Als die slang om wat voor reden dan ook leegloopt, heb je niks meer”, relativeert hij vrolijk. En toch weer ernstig:

„Het roept de vraag op, hoe veilig wij ons voelen.”

Lambert Kamps.

‘Fiat Gondola’, Lambert Kamps, t/m 11 oktober in CBK, Trompsingel 27, Groningen. Open wo-vr 9-17, za/zo 13-17.